Onsdag den 9. marts 2022

P9_TA(2022)0066

Dialog med borgerne: retten til at indgive andragender, retten til at henvende sig til Den Europæiske Ombudsmand og det europæiske borgerinitiativ

Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2022 om dialog med borgerne: retten til at indgive andragender, retten til at henvende sig til Den Europæiske Ombudsmand og det europæiske borgerinitiativ (2020/2275(INI))

(2022/C 347/09)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 10 og 11 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),

— der henviser til artikel 24 og 227 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som viser den betydning traktaten tillægger EU-borgeres og personer bosat i EU's ret til at gøre Parlamentet opmærksom på deres bekymringer,

— der henviser til artikel 228 i TEUF om Den Europæiske Ombudsmands rolle og opgaver,

— der henviser til Rådets foranstaltning til oprettelse af den reviderede EU-ramme, der kræves i artikel 33, stk. 2, i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (CRPD),

— der henviser til artikel 11, 41, 42, 43 og 44 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«) om retten til at indgive andragender til Europa-Parlamentet,

— der henviser til TEUF's bestemmelser om traktatbrudsproceduren, særlig artikel 258 og 260,

— der henviser til sine beslutninger om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender,

— der henviser til forretningsordenens artikel 222, 230 og 216,

— der henviser til artikel 10, stk. 3, i TEU,

— der henviser til artikel 20 i TEUF om retten til at indgive andragender til Europa-Parlamentet og til at henvende sig til Den Europæiske Ombudsmand samt til Unionens institutioner og rådgivende organer på et af traktaternes sprog og få svar på samme sprog,

— der henviser til Europa-Parlamentets afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom af 9. marts 1994 vedrørende Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv [1],

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/788 af 17. april 2019 om det europæiske borgerinitiativ [2],

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1042 af 15. juli 2020 om midlertidige foranstaltninger med hensyn til de frister for indsamlings-, kontrol- og undersøgelsesfaserne, der er fastsat i forordning (EU) 2019/788 om det europæiske borgerinitiativ, i lyset af covid-19-udbruddet [3],

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,

— der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender (A9-0018/2022),

A. der henviser til, at det i artikel 10, stk. 3, i TEU hedder, at »enhver borger har ret til at deltage i Unionens demokratiske liv«, og at »beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt«;

---

[1] EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15.
[2] EUT L 130 af 17.5.2019, s. 55.
[3] EUT L 213 af 17.7.2020, s. 7.

B. der henviser til, at Udvalget for Andragender spiller en »beskyttende rolle« med henblik på at sikre, at EU opfylder UNCRPD i forbindelse med de politiske og lovgivningsmæssige aktiviteter på EU-plan; der henviser til, at Parlamentets Udvalg for Andragender er blevet udpeget til at fastlægge EU-rammen sammen med Den Europæiske Ombudsmand, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Det Europæiske Handicapforum i den reviderede EU-ramme som vedtaget af Rådet på dets 3513. møde, der blev afholdt den 16. januar 2017;

C. der henviser til, at en forbedret borgerdeltagelse og gennemsigtighed på EU-plan er afgørende for at lukke den oplevede kløft mellem Den Europæiske Union og borgerne og de repræsentative organisationer;

D. der henviser til, at retten til at indgive andragender til Europa-Parlamentet er en af unionsborgernes grundlæggende rettigheder, jf. artikel 44 i chartret;

E. der henviser til, at antallet af andragender fortsat er beskedent i forhold til EU's samlede indbyggertal, hvilket bekræfter behovet for en større indsats og skræddersyede foranstaltninger for at øge offentlighedens bevidsthed og opnå mærkbare forbedringer med hensyn til udøvelsen af retten til at indgive andragender; der henviser til, at der i gennemsnit indgives ca. 1 200 andragender til Europa-Parlamentet om året;

F. der henviser til, at antallet af andragender til Europa-Parlamentet toppede i 2013, og at der nu kan konstateres en nedadgående tendens; der henviser til, at et stort antal europæiske borgere ikke kender til retten til at indgive andragender;

G. der henviser til, at andragender i henhold til kriterierne for opfyldelse af betingelserne for behandling, jf. artikel 227 i TEUF og artikel 226 i Europa-Parlamentets forretningsorden, skal indgives af EU-borgere eller personer med bopæl i EU, om forhold, der henhører under områder, som Unionen beskæftiger sig med, og som vedrører den pågældende direkte;

H. der henviser til, at Parlamentet har den mest åbne og gennemsigtige procedure for andragender i Unionen, der giver andragerne mulighed for at deltage i dets aktiviteter, herunder udvalgsdebatter og høringer;

I. der henviser til, at dets Udvalg for Andragender undersøger og behandler alle andragender, og at det er det eneste udvalg, der fører en daglig dialog med borgerne;

J. der henviser til, at retten til at indgive andragender ofte udøves af enkeltpersoner;

K. der henviser til, at en styrkelse af retten til at indgive andragender kun kan opnås ved at forbedre EU-institutionernes og medlemsstaternes kapacitet til at nå frem til rettidige og effektive løsninger på de spørgsmål, som andragerne rejser, samtidig med at der sikres fuld beskyttelse af borgernes grundlæggende rettigheder;

L. der henviser til, at nogle andragender ikke opfylder betingelserne for behandling på grund af manglende information eller usikkerhed blandt borgerne om Den Europæiske Unions kompetencer;

M. der henviser til, at Kommissionen stadig ikke har givet fyldestgørende oplysninger om antallet af andragender, der har ført til indledning af en traktatbrudsprocedure eller til andre lovgivningsmæssige eller ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger;

N. der henviser til, at det er nødvendigt med en revision af Parlamentets forretningsorden for at forbedre de relevante regler vedrørende proceduren for andragender med henblik på at øge synligheden af og opfølgningen på andragender, herunder på Parlamentets plenarmøder, med henblik på mere effektivt at integrere spørgsmål, der rejses gennem andragender, i prioriteterne for EU's politiske dagsorden;

O. der henviser til, at Kommissionen baserede sin strategi for behandling af andragender på sin meddelelse fra 2016 med titlen »EU-retten: Bedre resultater gennem bedre anvendelse«, som ikke indeholder bestemmelser om administrative procedurer eller administrativ praksis vedrørende andragender;

P. der henviser til, at TEUF styrker unionsborgerskabet og forbedrer Unionens demokratiske funktion ved bl.a. at sikre, at alle borgere har ret til at deltage i Unionens demokratiske liv gennem et europæisk borgerinitiativ;

Q. der henviser til, at det europæiske borgerinitiativs betydning for udformningen af politiske initiativer og for den politiske udvikling i Unionen bør understreges;

Onsdag den 9. marts 2022

R. der henviser til, at unionsborgere har ret til at henvende sig til Kommissionen med henblik på at indgive en direkte anmodning til Kommissionen om at fremsætte et forslag til EU-retsakt med henblik på gennemførelse af traktaterne;

S. der henviser til, at EU skal sikre borgerne, under særlig hensyntagen til personer med handicaps særlige behov, retten til at deltage aktivt i Den Europæiske Unions demokratiske aktiviteter på et af EU's officielle sprog for at undgå enhver form for forskelsbehandling og fremme flersprogethed;

T. der henviser til, at det europæiske borgerinitiativ således bidrager til at styrke Unionens demokratiske funktion takket være borgernes deltagelse i det demokratiske og politiske liv; der henviser til, at det europæiske borgerinitiativ bør betragtes som et af de midler, der — sammen med bl.a. dialog med repræsentative sammenslutninger og civilsamfundet, høring af interessenter, retten til at indgive andragender og retten til at indgive en klage til Den Europæiske Ombudsmand — giver borgerne mulighed for at gøre EU-institutionerne opmærksom på visse spørgsmål og påvirke dem til at lovgive om de spørgsmål, der falder ind under EU's kompetenceområder og berører borgerne;

U. der henviser til, at forordning (EU) 2019/788, der trådte i kraft den 1. januar 2020, har gjort borgerinitiativet mere tilgængeligt og lettere at gennemføre for initiativtagerne, bl.a. takket være oversættelsen af initiativerne til alle EU's officielle sprog;

V. der henviser til, at Kommissionen har anført en række vanskeligheder i forbindelse med gennemførelsen af forordning (EU) nr. 211/2011 ([4]), og der henviser til, at den nye forordning (EU) 2019/788 har til formål at adressere disse spørgsmål i detaljer med hensyn til effektiviteten af borgerinitiativet som instrument og til at komme med forbedringer til dets funktion; der henviser til, at gennemførelsen heraf skal vurderes effektivt og rettidigt; der henviser til, at Kommissionen under alle omstændigheder bør forelægge en formel rapport senest den 1. januar 2024 og derefter hvert fjerde år;

W. der henviser til, at for at nå disse mål og udnytte det europæiske borgerinitiativs fulde potentiale bør procedurerne og betingelserne for et europæisk borgerinitiativ sikre, at initiativer, der er gyldige i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning (EU) 2019/788, underkastes en passende gennemgang og reaktion fra Kommissionens side; der henviser til, at Kommissionen er retligt forpligtet til at angive, hvilke foranstaltninger, om nogen, den agter at træffe i forbindelse med et gyldigt europæisk borgerinitiativ, og til på en klar, forståelig og detaljeret måde at angive årsagerne til, at den har truffet eller ikke agter at træffe foranstaltninger; der henviser til, at der kræves mindst en million underskrifter fra mindst en fjerdedel af medlemsstaterne, for at et europæisk borgerinitiativ er gyldigt og kan indgives til Kommissionen; der henviser til, at forordning (EU) 2020/1042 har gjort tidsfristerne for indsamling, verifikation og undersøgelse mere fleksible på grund af covid-19-pandemien gennem indførelse af midlertidige foranstaltninger; der henviser til, at anvendelsen af disse foranstaltninger er blevet udvidet gennem Kommissionens gennemførelsesretsakter; der henviser til, at denne forordning kun er af midlertidig karakter og kun finder anvendelse indtil udgangen af 2022, hvilket også er den dato, hvor de individuelle onlineindsamlingssystemer, der er omhandlet i artikel 11 i forordning (EU) 2019/788, vil blive udfaset;

X. der henviser til, at organiseringen af og støtten til et europæisk borgerinitiativ er en politisk rettighed, som unionsborgerne har, og et unikt instrument til fastsættelse af prioriteter for deltagelsesdemokrati i EU, der giver borgerne mulighed for at deltage aktivt i projekter og processer, der berører dem; der henviser til, at der hidtil har været seks gyldige europæiske borgerinitiativer, som alle har modtaget et svar fra Kommissionen, senest Minority SafePack- og End the Cage Age-initiativet; der henviser til, at disse initiativer var de første europæiske borgerinitiativer, der var blevet drøftet i Parlamentet efter ikrafttrædelsen af den nye forordning (EU) 2019/788 og i overensstemmelse med den nyligt indførte artikel 222, stk. 8, i Parlamentets forretningsorden; der henviser til, at de efterfølgende beslutninger blev vedtaget af Parlamentet i henholdsvis december 2020 og juni 2021 med overvældende flertal på 76 % og 82 % af de afgivne stemmer;

Y. der henviser til, at Udvalget for Andragender har modtaget 107 anmodninger om iværksættelse af et europæisk borgerinitiativ, hvoraf 83 er blevet antaget til behandling og fundet egnede til at blive registreret, og af hvilke seks er blevet gennemført;

Z. der henviser til, at et af EU's prioriterede mål skal være at styrke EU-institutionernes demokratiske legitimitet og sikre fuld gennemsigtighed i EU's beslutningsprocesser samt effektivt at beskytte borgernes grundlæggende rettigheder og øge borgernes inddragelse i udformningen af EU's politiske dagsorden gennem instrumenter til borgerdeltagelse, som styrkes og er mere effektive og gennemsigtige;

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 af 16. februar 2011 om borgerinitiativer (EUT L 65 af 11.3.2011, s. 1).

AA. der henviser til, at artikel 20, 24 og 228 i TEUF og artikel 43 i chartret giver Den Europæiske Ombudsmand beføjelse til at modtage klager over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol under udøvelsen af dens domstolsfunktioner;

AB. der henviser til, at Ombudsmandens undersøgelser hovedsageligt vedrører gennemsigtighed og ansvarlighed, servicekultur, korrekt udøvelse af skønsbeføjelser og overholdelse af proceduremæssige rettigheder;

AC. der henviser til, at 25-året for oprettelsen af Den Europæiske Ombudsmandsinstitution blev fejret i 2020; der henviser til, at Ombudsmandens kontor siden oprettelsen har behandlet 57 000 klager, som har ført til over 7 600 undersøgelser;

AD. der henviser til, at retten til at indgive andragender, retten til at indbringe en sag for Den Europæiske Ombudsmand og det europæiske borgerinitiativ er redskaber for deltagelse, der tilskynder til gennemsigtighed, deltagelsesdemokrati og aktivt europæisk medborgerskab;

Retten til at indgive andragender

1. minder om, at retten til at indgive andragender er det ældste instrument til direkte borgerdeltagelse på EU-plan, og at det er den enkleste og mest direkte måde, hvorpå borgerne kan kontakte EU-institutionerne og give udtryk for deres synspunkter om den lovgivning, der vedtages, og de politiske valg, der træffes på EU-plan, samt at indgive klager om smuthuller i og dårlig gennemførelse af lovgivning; minder om, at antallet af modtagne andragender fra EU's befolkning fortsat er beskedent, og at der er betydelige forskelle mellem medlemsstater, regioner og sprog, når det drejer sig om at udøve retten til at indgive andragender; mener, at målrettede oplysningskampagner og folkeoplysning om EU-borgerskabsrettigheder kan nå ud til en bredere befolkning og give håndgribelige resultater med hensyn til bevidstgørelse om borgernes rettigheder på EU-plan; understreger, at Udvalget for Andragender råder over en bred vifte af instrumenter, nemlig udarbejdelse af betænkninger og beslutninger, offentlige høringer, tematiske workshopper og undersøgelsesmissioner, til at behandle de spørgsmål, der optager borgerne, og til at tilskynde Europa-Parlamentet, de øvrige EU-institutioner og de nationale myndigheder til at træffe foranstaltninger; opfordrer Udvalget for Andragender til at intensivere sit samarbejde med de nationale parlamenter og til at skabe et partnerskab, der gør det muligt at udveksle bedste praksis;

2. minder om, at den måde, hvorpå spørgsmål, der rejses i andragender, behandles, har en afgørende indvirkning på borgerne med hensyn til den reelle respekt for retten til at indgive andragender, der er nedfældet i EU-traktaterne, og på borgernes holdning til EU-institutionerne;

3. beklager, at Kommissionens afvisning af at træffe foranstaltninger vedrørende individuelle andragender udgør en overtrædelse af de nuværende EU-traktaters bestemmelser om retten til at indgive andragender, da det ikke er begrænset til spørgsmål af strategisk betydning eller afspejler strukturelle problemer;

4. opfordrer Kommissionen til at revidere sin nuværende strategiske tilgang til rettidig behandling af andragender, da den resulterer i, at bl.a. spørgsmål vedrørende alvorlige krænkelser af EU-retten, der er til skade for beskyttelsen af borgernes rettigheder, ikke vil blive behandlet;

5. opfordrer indtrængende Parlamentet og Kommissionen til at vedtage en bindende interinstitutionel aftale om behandling af andragender for at sikre en klar, forudsigelig og gennemsigtig retlig ramme, der har til formål konsekvent at omsætte den ret til at indgive andragender, der er fastsat i EU-traktaterne, til praksis, og effektivt beskytte borgernes grundlæggende rettigheder;

6. understreger, at retten til at indgive andragender er et centralt element i deltagelsesdemokratiet; opfordrer i denne sammenhæng Rådet og Kommissionen til at betragte retten til at indgive andragender som et grundlæggende kommunikationsredskab mellem borgerne og EU-institutionerne samt som et væsentligt element i en demokratisk og gennemsigtig forvaltning på EU-plan;

7. minder om, at mange europæiske borgere fratages deres ret til at indgive andragender, fordi deres platforme ikke overholder tilgængelighedsstandarderne og kravene i artikel 33, stk. 2, i UNCRPD;

8. bemærker, at der er behov for betydelige forbedringer inden for de grænser, der er fastsat i EU-traktaterne, for at leve op til borgernes forventninger, når de benytter deres ret til at indgive andragender for at løse individuelle problemer, for at undgå situationer, hvor offentligheden føler sig skuffet over EU-institutionerne; opfordrer til, at borgerne i højere grad oplyses om retten til at indgive andragender, og til at styrke samarbejdet med medlemsstaternes myndigheder for fuldt ud at beskytte borgernes rettigheder i henhold til EU-retten; opfordrer EU-institutionerne til at tilvejebringe klare oplysninger om retten til at indgive andragender og til systematisk at tilskynde til anvendelsen af dette instrument;

Onsdag den 9. marts 2022

9. er af den opfattelse, at det er vigtigt at diversificere kommunikationsmidlerne og oplyse borgerne i nært samarbejde med nationale og lokale sammenslutninger, gennem informationskampagner og en løbende offentlig debat om EU's aktivitetsområder; finder det relevant at udvikle interaktive onlinefora, hvor borgerne kan søge information, udveksle information og udtrykke sig frit, bl.a. med det sigte at fokusere på de unge;

10. påpeger, at andragernes frustration over manglen på reelle løsninger på deres problemer kan resultere i en distancering fra EU-institutionerne samt en følelse af EU-skepsis på grund af manglende svar;

11. opfordrer til fælles kriterier for håndteringen af de forskellige andragender for at sikre en standardiseret og sammenhængende behandling af andragenderne og undgå vilkårlig eller partisk anvendelse af borgernes anmodninger; understreger, at manglende ensartethed i behandlingen af andragender kan skabe forvirring blandt andragerne og føre til en begrænset vilje fra borgernes side mere generelt til at udøve deres ret til at indgive andragender;

12. påpeger i denne forbindelse, at en alt for snæver eller inkonsekvent fortolkning af artikel 51 i chartret undergraver borgernes tillid til Unionen; opfordrer Kommissionen til at foreslå foranstaltninger, der sikrer en sammenhængende og omfattende anvendelse af bestemmelserne i artikel 51, og opfordrer konferencen om Europas fremtid til at undersøge dette spørgsmål;

13. minder om de muligheder, som retten til at indgive andragender giver, når det drejer sig om at advare EU-institutionerne om eventuelle smuthuller eller overtrædelser eller ukorrekt gennemførelse af EU-retten, både i konkrete tilfælde og på systemisk niveau; insisterer på de enkelte andragenders potentiale som et redskab til anvendelse og forbedring af EU-retten; opfordrer Kommissionen til som traktaternes vogter at være mere opmærksom på de spørgsmål, der rejses i andragender, herunder også individuelle sager, og til at sikre, at de undersøges grundigt, således at der kan ske reelle forbedringer med hensyn til at sikre en korrekt gennemførelse af EU-lovgivningen i hele Unionen; understreger, at Kommissionen i tilfælde, hvor den ikke har nogen lovgivningsbeføjelser, effektivt skal udnytte muligheden for at handle ved hjælp af koordinering eller støtte med henblik på at levere et omhyggeligt svar på andragernes problemer og behov;

14. bemærker, at Udvalget for Andragender har behandlet mange andragender om covid-19, hovedsageligt under anvendelse af hasteproceduren; roser Udvalget for Andragender for sin hurtige og effektive behandling af andragender under en større krise, hvilket er en forudsætning for, at borgerne kan have tillid til de europæiske institutioner;

15. minder om, at retten til at indgive andragender er et væsentligt element i unionsborgerskabet; beklager dybt, at Kommissionens meddelelse om rapporten om unionsborgerskab 2020 og den europæiske handlingsplan for demokrati ikke nævner retten til at indgive andragender; mener, at dette udgjorde en forspildt mulighed for at øge synligheden af et af aspekterne af unionsborgerskabet; opfordrer Kommissionen til at medtage retten til at indgive andragender i sine strategiske dokumenter;

16. opfordrer til gennemførelse af en detaljeret analyse, der kan afsløre årsagerne til, at antallet af registrerede andragender i de seneste år er faldet; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med Udvalget for Andragender at gennemføre en undersøgelse med henblik på at afdække de største hindringer, der opstår i forbindelse med udøvelsen af retten til at indgive andragender, samt eventuelle kommunikationsproblemer; opfordrer til indførelsen af de nødvendige mekanismer med henblik på at afhjælpe de potentielle mangler og problemer, der konstateres i undersøgelsen;

17. kritiserer Kommissionen for sin mangel på et egentligt system til indsamling af oplysninger om andragender og deres sammenhæng med traktatbrudssager eller EU-retsakter, hvilket også bekræftes af manglerne i Kommissionens årsberetninger om kontrol med anvendelsen af EU-lovgivningen, som henviser til andragender på en meget generel måde;

18. opfordrer Kommissionen til årligt at overvåge, analysere og rapportere om behandlede andragender og sikre, at denne analyse indgår i den politiske beslutningstagning på kommissionsniveau; opfordrer Kommissionen til at reducere svartiden på Parlamentets anmodninger vedrørende andragender;

19. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at engagere sig aktivt og deltage i drøftelserne og debatterne om andragender og til at give svar på de spørgsmål, som andragerne rejser på EU-plan, herunder ved at videregive andragenderne til de ansvarlige og kompetente myndigheder, sikre passende opfølgning og deltage i parlamentariske debatter;

20. fremhæver behovet for at sikre en passende opfølgning på andragender i det parlamentariske og lovgivningsmæssige arbejde; minder om, at andragender kan betragtes som et strategisk redskab til at fremme Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige initiativret, der er nedfældet i artikel 225 i TEUF, og dermed afhjælpe de smuthuller og uoverensstemmelser i EU-retten, der fremhæves gennem andragender, for at sikre, at borgernes rettigheder beskyttes fuldt ud;

21. opfordrer EU-institutionerne og Parlamentets udvalg samt medlemsstaterne til i højere grad at samarbejde med PETI-udvalget med henblik på at besvare andragere effektivt og imødekomme deres anmodninger; finder det i den forbindelse vigtigt, at medlemsstaternes repræsentanter er til stede og inddrages under udvalgsbehandlingen af andragenderne; opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen til at undgå generelle svar og til at give målrettede og skræddersyede svar til andragerne og deres anmodninger;

22. opfordrer civilsamfundet som helhed til at udnytte det fulde potentiale af retten til at indgive andragender for så vidt angår muligheden for at bevirke politiske og lovgivningsmæssige ændringer på EU-plan; tilskynder civilsamfundsorganisationer til i højere grad at anvende dette instrument for direkte demokrati til at formidle deres bekymringer samt eventuelle overtrædelser af EU-lovgivningen til EU-institutionerne;

23. opfordrer konferencen om Europas fremtid til at overveje og drøfte retten til at indgive andragender og til sammen med borgerne at undersøge, hvordan oplysning om og adgang til retten til at indgive andragender kan forbedres for at gøre det til et mere demokratisk og nyttigt instrument for borgerne, der sætter dem i direkte kontakt med EU-institutionerne og videregiver deres klager; opfordrer konferencen om Europas fremtid til at fremsætte forslag til forbedring af gennemførelsen af retten til at indgive andragender på EU-plan;

24. opfordrer til, at Udvalget for Andragenders stilling styrkes i Parlamentet og i dets interinstitutionelle relationer, da det er det eneste udvalg, der kommunikerer direkte med borgerne; understreger i denne forbindelse behovet for at afsætte flere medarbejdere og flere ressourcer til Udvalget for Andragender i betragtning af omfanget af dets arbejde;

25. opfordrer de øvrige udvalg til rettidigt at bidrage til Parlamentets bestræbelser på at reagere hurtigere og mere effektivt på borgernes bekymringer og til i det igangværende lovgivningsarbejde at tage hensyn til de spørgsmål, som andragerne har rejst; opfordrer de øvrige udvalg til at tage hensyn til de andragender, der vedrører deres kompetenceområder, i Parlamentets daglige lovgivningsmæssige aktiviteter og til formelt og konkret at reagere på de forventninger, som borgernes andragender giver anledning til;

26. mener, at netværket for andragender er et nødvendigt redskab til at lette opfølgningen på andragender i forbindelse med det parlamentariske og lovgivningsmæssige arbejde, samt til at fremme udvekslingen af oplysninger og eksempler på god praksis mellem dets medlemmer såvel på teknisk som på politisk plan; mener, at dette netværk bør styrke dialogen og samarbejdet med Kommissionen og Den Europæiske Unions øvrige institutioner;

27. opfordrer i lyset af, at et udvalg i henhold til retningslinjerne ([5]), når det anmodes om en udtalelse, vil afveje betydningen af retten til at indgive andragender og dets lovgivningsmæssige arbejdsbyrde, inden det træffer afgørelse om, hvorvidt der skal afgives udtalelse, og at denne regel ligger forud for Lissabontraktaten og afspejler en gammel opfattelse af betydningen af andragender i det parlamentariske arbejde, til en ajourføring af retningslinjerne for at give Udvalget for Andragender og andre udvalg den nødvendige beføjelse til at udføre deres arbejde effektivt;

28. opfordrer til, at der gennemføres en Eurobarometer-undersøgelse af EU-borgernes kendskab til retten til at indgive andragender til Europa-Parlamentet med henblik på at indsamle data, der gør det muligt at iværksætte en effektiv og tilgængelig oplysningskampagne; mener, at gennemførelsen af regelmæssige undersøgelser i hele EU på basis af grænseoverskridende meningsmålinger bidrager til at gøre de europæiske institutioner endnu mere opmærksomme på de spørgsmål, der optager borgerne;

29. opfordrer til, at der oprettes en fælles database mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen for på en gennemsigtig og samarbejdsbaseret måde at udveksle oplysninger om alle Kommissionens foranstaltninger som opfølgning på andragender, herunder EU-pilotordninger og traktatbrudsprocedurer, lovgivningsforslag og andre EU-retsakter;

30. opfordrer til, at retten til at indgive andragender og Parlamentets portal for andragender fremmes mere aktivt gennem sociale medier, oplysningskampagner, uddannelse af journalister og ved at forbinde denne portal til de nationale portaler for andragender, der anvendes af borgerne for at opnå støtte på europæisk og nationalt plan;

([5]) Konference for Europa-Parlamentets udvalgsformænd, Retningslinjer for behandling af andragender i de stående udvalg, 14. juli 1998, PE 225.233.

31. opfordrer Rådet og Kommissionen til linke deres websteder samt platformen for konferencen om Europas fremtid til portalen for andragender og til at fremme portalen for andragender gennem deres kanaler, herunder Kommissionens repræsentationer i medlemsstaterne, som bør tilskyndes til at samarbejde med Europa-Parlamentets forbindelseskontorer;

32. opfordrer til, at webportalen for andragender forbedres og gøres mere synlig for offentligheden, mere brugervenlig, lettere og mere intuitiv at navigere på og tilgængelig for alle borgere, navnlig for personer med handicap; opfordrer til en forbedret dataanalysefunktion i ePetition-databasen for at gøre det lettere at hente tidligere andragender om samme emne fra ePetition; opfordrer til en forenkling af den proces, der sætter borgerne i stand til at udtrykke støtte til et andragende, der er indgivet via onlineportalen, hvilket ville sikre en bedre udnyttelse af deres ret til at indgive andragender;

33. bemærker, at andragerne ikke har adgang i realtid til oplysninger om status for behandlingen af deres andragende; opfordrer derfor til, at flere oplysninger gøres offentligt tilgængelige og offentliggøres på webportalen for andragender, herunder f.eks. status for andragendet og de undersøgelser, der er indledt i andre institutioner i forbindelse hermed; opfordrer til en styrkelse af synergier mellem portalen og Parlamentets interne database for at fremme en højere grad af gennemsigtighed i behandlingen af andragender;

34. opfordrer til, at der under fuld overholdelse af reglerne om beskyttelse af personoplysninger indsamles flere oplysninger om andragernes profil med henblik på at identificere underrepræsenterede grupper for så vidt angår udøvelsen af retten til at indgive andragender, og til at de målrettes i forbindelse med tilpassede kommunikationskampagner;

Ombudsmandskontorets funktion

35. minder om betydningen af, at enhver borger og enhver fysisk eller juridisk person med bopæl i Unionen har ret til at klage til Den Europæiske Ombudsmand over fejl eller forsømmelser i EU-institutionerne; mener, at borgernes klager til Ombudsmanden er et væsentligt element i deltagelsesdemokratiet, der styrker legitimiteten af Unionens beslutningsproces; minder om, at retten til at indbringe en sag for Ombudsmanden styrker borgernes engagement og deres tillid til EU-institutionerne, da den fremmer gennemsigtighed og god forvaltning i EU-institutionerne og -organerne;

36. understreger udviklingen i Ombudsmandens rolle, som kan handle på eget initiativ for at støtte bekæmpelsen af systemiske problemer i Unionens forvaltning og fremme god forvaltning, herunder ved at sikre, at Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer iagttager de højeste standarder; mener i denne forbindelse, at Ombudsmandens rolle er vigtigere end nogensinde, eftersom den europæiske forvaltning gennem sine organer bliver stadig vigtigere i borgernes liv på områder som miljø, migration og sundhed;

37. minder om, at Ombudsmanden kan fremsætte anbefalinger, forslag til løsninger og idéer til forbedringer for at løse et problem vedrørende forskellige tilfælde af fejl og forsømmelser; bemærker, at Ombudsmanden, når en klage ikke falder ind under dennes sagsområde, kan råde klageren til at rette henvendelse til en anden myndighed eller til Udvalget for Andragender; gør opmærksom på, at Ombudsmanden i 2020 modtog over 1 400 klager, der ikke faldt ind under dennes sagsområde, hovedsagelig fordi de ikke vedrørte aktiviteter vedrørende EU's administration;

38. opfordrer Ombudsmanden til i endnu højere grad at overvåge, hvordan EU-midler og -budgettet anvendes, og til at kontrollere, om Unionens interesser undermineres af overtrædelser af retsstatsprincippet eller andre brud på EU-principperne og -værdierne, korruption eller interessekonflikter, navnlig i forbindelse med den europæiske genopretningsplan, NextGenerationEU; understreger, at respekt for retsstatsprincippet er en afgørende forudsætning for adgang til EU-midler; er af den opfattelse, at denne konditionalitet om respekt for retsstatsprincippet og det forhold, at Den Europæiske Union ikke går på kompromis med sine værdier, er faktorer, som styrker borgernes tillid til Unionen og viser EU's faste engagement i den demokratiske kvalitet på hele det europæiske område;

39. minder om, at forbindelserne med Ombudsmanden hører under de ansvarsområder, som ifølge Parlamentets forretningsorden ligger hos Udvalget for Andragender;

40. glæder sig over de seneste ændringer af Ombudsmandens statut, der afstemmer udøvelsen af Ombudsmandens funktioner med Lissabontraktaten, og som yderligere vil styrke EU-borgernes og -indbyggernes ret til at klage over fejl eller forsømmelser, navnlig med hensyn til beskyttelse af whistleblowere, chikane og interessekonflikter i EU's institutioner,

organer og agenturer; minder om, at den nye statut ligeledes præciserer de betingelser, hvorunder Ombudsmanden kan iværksætte undersøgelser på eget initiativ, og erindrer om, at Ombudsmanden har mulighed for at samarbejde med medlemsstaternes myndigheder og med EU's institutioner, organer og agenturer; er i denne forbindelse af den faste overbevisning, at Ombudsmanden bør tildeles et øget budget, der giver hende de nødvendige ressourcer til effektivt at håndtere den øgede arbejdsbyrde og til fortsat at arbejde kompetent til gavn for de europæiske borgere; opfordrer indtrængende de europæiske institutioner, organer og agenturer til at følge Ombudsmandens henstillinger vedrørende gennemsigtighed og andre etiske spørgsmål;

41. minder om, at EU-borgerne har aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter; roser Ombudsmanden for det bemærkelsesværdige arbejde, hun har udført med hensyn til aktindsigt i EU-dokumenter, og navnlig anvendelsen af den hurtige procedure for behandling af sådanne anmodninger; opfordrer medlovgiverne til at følge Ombudsmandens henstillinger i forbindelse med forordning (EF) nr. 1049/2001 ([6]) om aktindsigt og tilskynde til en revision heraf; betragter revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001 som en prioritet for at sikre fuld gennemsigtighed og fuld aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter; understreger vigtigheden af Ombudsmandens gennemsigtighedsrelaterede opgaver for det europæiske demokrati, bl.a. hvad angår de europæiske borgeres aktindsigt, for at disse kan udøve deres ret til information fuldt ud, og borgernes tillid til det europæiske projekt kan styrkes; opfordrer Ombudsmanden til at fortsætte sine bestræbelser i denne retning, da rettidig adgang til dokumenter på EU's 24 officielle sprog er afgørende for at sikre passende inddragelse af borgerne og civilsamfundet i beslutningsprocessen;

42. lykønsker Ombudsmanden med det arbejde, der er gjort for at fremme flersprogethed for borgerne og med udgivelsen af en række henstillinger til EU-administrationen om brugen af officielle EU-sprog, når de kommunikerer med offentligheden, henstillinger, der giver vejledning i, hvordan og hvornår de skal kommunikere på hvilke sprog for at beskytte EU's sproglige mangfoldighed;

43. minder om, at en af måderne til at forbedre borgernes opfattelse af EU er at gøre det mere forståeligt og gennemsigtigt for dem; mener, at Rådet fortsat bør arbejde på at forbedre sin gennemsigtighed, og opfordrer det til at gennemføre nogle af de henstillinger, som Parlamentet og Ombudsmanden gentagne gange har fremsat;

44. mener, at det er meget vigtigt fortsat at give EU-borgerne tilstrækkelige oplysninger om Ombudsmandens rolle og omfanget af institutionens aktiviteter samt om dens indflydelse på EU-institutionernes udvikling; opfordrer Ombudsmanden til fortsat at formidle oplysninger om resultaterne af undersøgelser, der har ført til øget gennemsigtighed i Unionens handelsforhandlinger, til at offentliggøre resultaterne af kliniske forsøg med lægemidler, der er vurderet i Unionen, til at etablere klagemekanismer for asylansøgere og til at styrke de etiske regler, der gælder for EU-kommissærer;

45. opfordrer Ombudsmanden til yderligere at styrke det europæiske netværk af ombudsmænd for at fremme retten til at bruge en ombudsmand både på nationalt og europæisk plan og til fortsat at have forbindelse til og være opmærksom på borgernes nationale virkelighed; anser det for nødvendigt at styrke samspillet og udvekslingen af bedste praksis mellem de nationale og regionale ombudsmænd og Den Europæiske Ombudsmand, så borgerne bliver bedre informeret om deres rettigheder og får en bedre orientering om klageproceduren;

Det europæiske borgerinitiativ

46. understreger, at det europæiske borgerinitiativ er et unikt instrument og et grundlæggende redskab for deltagelsesdemokrati i EU; understreger, at det europæiske borgerinitiativ giver unionsborgerne en enestående mulighed for at identificere og sætte de spørgsmål eller emner, der vedrører dem, på den europæiske politiske dagsorden, for at formulere deres ønsker og for at anmode EU om at vedtage retsakter, og at det skal fremmes og støttes med alle til rådighed stående midler; minder i den forbindelse om de forpligtelser, der påhviler Kommissionen og medlemsstaterne i henhold til forordning (EU) 2019/788, navnlig til at øge bevidstheden blandt unionsborgerne om det europæiske borgerinitiativs eksistens, mål og funktion og til at yde bistand og praktisk støtte til initiativtagere til europæiske borgerinitiativer; mener i denne forbindelse, at Parlamentets bidrag til Kommissionens kommunikationsforpligtelser bør præciseres;

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

Onsdag den 9. marts 2022

47. opfordrer Kommissionen til i højere grad at engagere sig i gyldige europæiske borgerinitiativer og til at forbedre den lovgivningsmæssige opfølgning for at nå målet om at styrke Unionens demokratiske legitimitet gennem øget deltagelse af borgerne i dens demokratiske og politiske liv; mener således, at Kommissionen bør udvise ægte hensyntagen og engagement med hensyn til at opfylde borgernes forventninger til gyldige europæiske borgerinitiativer;

48. minder om, at Kommissionen kun har fulgt tilstrækkeligt op på nogle få vellykkede europæiske initiativer;

49. mener, at det er vigtigt af hensyn til det europæiske demokrati, at borgerne kan bidrage til udøvelsen af Unionens lovgivningsmæssige beføjelser og være direkte involveret i lovgivningsforslags tilblivelse; opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en grundig vurdering af forslagene i hvert enkelt gyldigt europæisk borgerinitiativ og til fuldt ud at opfylde sin retlige forpligtelse til på en klar, forståelig og detaljeret måde at angive årsagerne til, at den har truffet eller ikke agter at træffe foranstaltninger; minder om Parlamentets forpligtelse til at vurdere alle gyldige europæiske borgerinitiativer og de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) 2019/788 og artikel 222, stk. 9, i Parlamentets forretningsorden, navnlig når Kommissionen undlader at fremsætte sådanne forslag eller undlader at gennemføre dem;

50. opfordrer til, at Parlamentets rolle styrkes yderligere, og til, at dets forbindelser med civilsamfundsorganisationer styrkes med hensyn til specifikke gyldige europæiske borgerinitiativer og Kommissionens gennemførelse heraf; mener, at Parlamentet i de særlige tilfælde, hvor Kommissionen ikke har offentliggjort sine hensigter inden den angivne frist i overensstemmelse artikel 15 i forordning (EU) 2019/788, eller hvor den i en meddelelse oplyser, at den ikke agter at træffe foranstaltninger vedrørende et europæisk borgerinitiativ, som har opfyldt de proceduremæssige krav, nemlig at initiativet overholder EU's primære ret og ikke er i strid med Unionens værdier som fastsat i artikel 2 i TEU og de rettigheder, der er nedfældet i chartret, kan beslutte at følge op på det europæiske borgerinitiativ med en lovgivningsmæssig initiativbetænkning i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 222; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forpligte sig til at fremsætte et lovgivningsforslag efter Parlamentets vedtagelse af en sådan initiativbetænkning; mener, at Kommissionen i tilfælde af en sådan sag bør foretage en omfattende revurdering af sit oprindelige svar og dermed fuldt ud respektere Parlamentets lovgivningsmæssige initiativbetænkning; anmoder om, at forordning (EU) 2019/788 ændres for at tilskynde Kommissionen til at fremsætte et forslag til en retsakt, når det indsendte europæiske borgerinitiativ opfylder de relevante krav;

51. opfordrer Kommissionen til klart at informere borgerne om kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne for at sikre, at de europæiske borgerinitiativer berører emner og spørgsmål, der henhører under Kommissionens kompetence til at foreslå retsakter, samt til at give initiativtagerne praktisk og rettidig rådgivning om udarbejdelsen af europæiske borgerinitiativer og gøre passende brug af muligheden for delvist at registrere et europæisk borgerinitiativ; understreger, at nylige europæiske borgerinitiativer har opfordret Unionen til at gøre mere og hurtigere, navnlig inden for miljøbeskyttelse, sundhed, dyrevelfærd samt i forbindelse med borgerlige og politiske rettigheder, så som initiativerne Minority SafePack og End the Cage Age, som opnåede meget bred støtte; gentager derfor behovet for at anvende den bredest mulige fortolkning af Kommissionens beføjelser til at foreslå en retsakt;

52. roser Kommissionen, fordi den har afholdt informationsseminarer og i 2020 har arrangeret en uge helliget borgerinitiativet med deltagelse af institutionsrepræsentanter, civilsamfundsmedlemmer og tidligere og nuværende initiativtagere for at drøfte, hvordan man kan forbedre dette instrument; mener ikke desto mindre, at det europæiske borgerinitiativ er lidet kendt; opfordrer derfor Kommissionen til at forbedre mediedækningen af dette deltagerbaserede instrument, jf. artikel 18 i forordning (EU) 2019/788;

53. anmoder Kommissionen om fuldt ud at evaluere de midlertidige foranstaltninger i forordning (EU) 2020/1042, navnlig med hensyn til forlængelsen af indsamlingsperioderne og dens indvirkning på initiativtagernes evne til at mobilisere støtte til deres europæiske borgerinitiativer, med henblik på bl.a. at informere om revisionen af forordning (EU) 2019/788; mener, at det, såfremt denne vurdering giver positive resultater, kan overvejes at forlænge disse midlertidige foranstaltninger i en længere periode;

54. opfordrer Kommissionen til at forbedre det europæiske borgerinitiativ med henblik på at gøre borgernes deltagelse mere tilgængelig i betragtning af det lave antal europæiske borgerinitiativer, der i sidste ende har været vellykkede med hensyn til at føre til nye retsakter; fremhæver i denne forbindelse de foranstaltninger, der er skitseret i forordning (EU) 2019/788, med henblik på at forbedre den måde, hvorpå EU-borgerne kan udøve deres ret til at støtte et europæisk borgerinitiativ, og opfordrer til, at gennemførelsen af disse foranstaltninger vurderes; opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig vurdering af udøvelsen af denne ret i sin næste rapport om unionsborgerskabet og til at skitsere lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger, der kan indføres for yderligere at forbedre udøvelsen af denne ret;

55. er af den opfattelse, at den måde, hvorpå Kommissionens officielle svar på vellykkede borgerinitiativer formuleres, i høj grad kan påvirke, hvordan instrumentet evalueres af borgerne, og at der er behov for en større indsats og en mere omhyggelig undersøgelse i forbindelse med hvert vellykket initiativ for at sikre, at Kommissionen giver tilstrækkelig opmærksomhed til borgernes forslag;

56. understreger behovet for permanente deltagelsesmekanismer, der gør det muligt for borgerne at deltage i EU's beslutningsprocesser;

57. fremhæver behovet for at etablere en passende opfølgningsmekanisme for mislykkede europæiske borgerinitiativer med henblik på at foretage en effektiv og seriøs vurdering af borgernes input, herunder at omdirigere borgerne til Udvalget for Andragender, da den manglende virkning kan føre til, at borgerne mister deres engagement; understreger den styrkede rolle, som Udvalget for Andragender skal spille under høringsprocesser; opfordrer Kommissionen til at samarbejde rettidigt med Parlamentet, når et europæisk borgerinitiativ anses for gyldigt, for at give Parlamentet mulighed for fuldt ud at udnytte tremånedersperioden til, at de relevant udvalg kan organisere den offentlige høring og forberede debatten på plenarmødet og beslutninger om gyldige europæiske borgerinitiativer; insisterer på, at formålet med den længere tidsramme i henhold til forordning (EU) 2019/788, inden for hvilken Kommissionen bør reagere på gyldige europæiske borgerinitiativer, grundlæggende er at give Kommissionen mulighed for fuldt ud at tage hensyn til de synspunkter og holdninger vedrørende de europæiske borgerinitiativer, der kommer til udtryk i løbet af undersøgelsesfasen, og for at tage behørigt hensyn til eventuelle mulige forslag til retsakter;

58. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at forbedre og styrke forummet for det europæiske borgerinitiativ, hvilket også er en retlig forpligtelse i henhold til forordning (EU) 2019/788; insisterer på, at forummet bør yde praktisk vejledning og juridisk støtte til initiativtagerne og fungere som et kapacitetsopbygningsredskab til at lancere, støtte og opretholde europæiske borgerinitiativer i indsamlingsfasen og fremme det europæiske borgerinitiativ som et redskab til inddragelse af borgerne i Unionens demokratiske liv;

59. opfordrer konferencen om Europas fremtid til at give unionsborgere mulighed for at komme direkte til orde for at drøfte effektiviteten af gennemførelsen af det europæiske borgerinitiativ og dets nuværende retlige ramme og til at fremme det europæiske borgerinitiativ som et nyttigt redskab til at sætte dem i stand til at deltage i gennemførelsen af Unionens offentlige politikker;

60. understreger, at konferencen om Europas fremtid giver mulighed for bedre at forstå behovet for at deltage i Unionens dagsorden, og at den derfor kan give anledning til overvejelser om, hvordan processen med borgerdeltagelse kan forbedres og anvendes; understreger, at konferencen vil give ny fremdrift til den europæiske debat om styrkelse af demokratiet, navnlig de europæiske borgerinitiativer; opfordrer Kommissionen til at tilskynde borgere, hvis forslag fremsat i forbindelse med konferencen om Europas fremtid ikke er medtaget i Kommissionens forslag, til at anvende alle de instrumenter, de har til rådighed, herunder det europæiske borgerinitiativ;

Konklusioner

61. understreger den rolle, som disse tre deltagelsesinstrumenter spiller med hensyn til at lette og fremme inddragelsen af EU-borgere og indbyggere i EU og derved opnå en konkret og direkte påvirkning af EU's politiske dagsorden; opfordrer til, at der oprettes et tilgængeligt interinstitutionelt websted for EU-borgere (som bør være brugervenlig), der skal promoveres i stor målestok og som kan tilvejebringe oplysninger om alle de rettigheder og demokratiske instrumenter, der sætter borgerne i stand til at deltage direkte og påvirke beslutningstagningen på EU-plan; er af den opfattelse, at en sådan platform ikke kun vil gøre borgerne mere opmærksomme på deres rettigheder, men også fremme komplementariteten mellem de forskellige instrumenter;

62. understreger, at regelmæssig indsamling af oplysninger om de emner, der interesserer borgerne, og om de spørgsmål, der ofte rejses i forbindelse med andragenderne, Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser og europæiske borgerinitiativer, ville gøre det muligt hurtigere at finde løsninger og samtidig sikre sammenhængen i EU's politikker til gavn for dets borgere;

63. mener, at det er afgørende at analysere kommunikationsproblemerne mellem EU-institutionerne og borgerne, som medfører, at mekanismerne for borgernes deltagelse ikke udnyttes af europæerne; opfordrer til, at man afsætter de nødvendige ressourcer til at informere den brede befolkning om disse værktøjers eksistens og funktion;

64. opfordrer til, at offentligheden gøres bevidste om disse tre deltagelsesinstrumenter, navnlig blandt unge, med henblik på at gøre dem til effektive og nyttige redskaber for demokratisk deltagelse; understreger, at alle EU-institutioner bør intensivere deres indsats på kommunikationsområdet på lokalt, regionalt og nationalt plan for at sikre, at så mange borgere

som muligt kender til og tilskyndes til at deltage og engagere sig i de tre instrumenter, nemlig det europæiske borgerinitiativ, klager til Den Europæiske Ombudsmand og retten til at indgive andragender; understreger vigtigheden af at bistå borgerne såvel på europæisk som på lokalt plan gennem Europe Direct-informationscentrene og Europahusene ([7]) med hensyn til indgivelse af andragender, af anmodninger om europæiske borgerinitiativer og af klager til Den Europæiske Ombudsmand;

65. understreger den centrale pædagogiske rolle, som aktører i akademikerkredse bør spille i at tilvejebringe europæisk borgeruddannelse; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til i skolernes og universiteternes læseplaner at medtage undervisning i de tre EU-deltagelsesinstrumenter, således at de bliver bekendt med EU's beslutningsproces og med, hvordan de selv kan deltage aktivt; anmoder Kommissionen om at styrke målsætningerne i Erasmus+-programmet vedrørende unges aktive deltagelse i det demokratiske liv, bl.a. gennem undervisningsaktiviteter, der sigter mod at udvikle medborgerkompetencer og kendskabet til europæiske politikker; minder om, at de unges engagement i samfundslivet er afgørende for alle demokratiers fremtid;

66. understreger vigtigheden af at give personer med handicap fuld adgang til alle de forskellige instrumenter, som EU stiller til rådighed for borgerne, navnlig ved hjælp af systematisk tolkning og oversættelse til tegnsprog og letlæseligt sprog;

67. opfordrer EU-institutionerne til at gøre noget ved de udfordringer, som sårbare befolkningsgrupper, der er underrepræsenterede og ude af stand til at få deres anliggender taget op, står over for, og inddrage dem i beslutningstagningen;

68. opfordrer Kommissionen til at medtage de tre deltagelsesbaserede instrumenter i gennemførelsen af ungdomsstrategien for 2019-2027 med titlen »Engagement. Netværk. Mobilisering: En ny EU-strategi for unge«, navnlig under indsatsområderne »Engagement« og »Netværk«;

69. minder om, at EU's flersprogede kommunikationspolitik og offentliggørelsen af informationer og dokumenter på alle EU's officielle sprog er et afgørende element i kommunikationen med og inddragelsen af borgere fra alle medlemsstater, som bør styrkes; fremhæver dens betydning i alle kommunikationskanaler, herunder sociale medier, for at skabe bedre kontakt til borgerne, under særlig hensyntagen til de særlige behov hos personer med handicap; glæder sig over de retningslinjer, som Ombudsmanden har offentliggjort, og som vejleder institutionerne i, hvordan de udvikler deres sprogpolitik på den mest borgervenlige måde;

70. insisterer på behovet for, at Parlamentet diskuterer Udvalget for Andragenders rolle og størrelse; påpeger, at der kun kan tages større hensyn til borgernes behov, hvis et kompetent organ varetager opfølgningen; fremhæver, at Udvalget for Andragender i øjeblikket hverken er stort nok eller har tilstrækkelige beføjelser til at kunne imødekomme borgernes behov for bistand;

71. understreger behovet for at afhjælpe manglerne i EU's system for andragender under hensyntagen til de særlige behov hos personer med handicap med henblik på at sikre dets fulde demokratiske potentiale og rolle med hensyn til at sætte dagsordenen; opfordrer EU-institutionerne til at bruge ressourcer på at gøre dette redskab mere attraktivt og til at fremme borgernes deltagelse i EU's lovgivningsproces; understreger i denne forbindelse behovet for, at der afsættes flere EU-midler til fremme af deltagelsesmekanismerne;

72. understreger behovet for, at borgerne har klare retningslinjer til rådighed, når de skal vælge det deltagelsesredskab, der bedst opfylder deres behov, med henblik på at forbedre borgernes deltagelse; mener, at det er nødvendigt at forstå de hindringer, borgerne, herunder europæiske personer med handicap, støder på, når de udfylder et andragende til Parlamentet, en klage til Ombudsmanden og et borgerinitiativ til Kommissionen, og at afhjælpe disse hindringer;

73. understreger endvidere, at europæiske borgerinitiativer og andragender, der har haft en indvirkning, herunder gennem massemediernes dækning eller undersøgelse i Kommissionen eller i Parlamentet, bør undersøges med henblik på at identificere vellykkede strategier og bedste praksis, der kan bruges som læringsværktøjer i fremtiden;

74. understreger betydningen af gennemsigtighed i behandlingen af klager og borgerinitiativer; opfordrer Kommissionen til at tage de nødvendige skridt til at sikre fuld gennemsigtighed; udtrykker sin støtte til Den Europæiske Ombudsmands bestræbelser på at gøre alle EU-institutioner og -organer langt mere gennemsigtige og ansvarlige over for EU's borgere;

([7]) »Maison de l'Europe« på fransk, https://www.maisons-europe.eu/

75. mener, at borgernes adgang til alle EU-institutionernes dokumenter er grundlaget for et deltagelsesdemokrati; understreger i denne forbindelse nødvendigheden af, at institutionerne er gennemsigtige og ansvarlige over for borgerne;

76. understreger, at debatten om EU's fremtid bør føre til en forbedring af de instrumenter til borgerdeltagelse, der vil gøre det muligt at opnå en mere demokratisk, gennemsigtig og åben Union for borgerne;

o

o o

77. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Ombudsmand, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og ombudsmændene eller de tilsvarende organer i medlemsstaterne.